

Tájéoló

Gombolyítsd fel a fonalat,
tű fokán átbújva
gyere vissza a kályhához.
Gyere, kezd el újra!
Megjegyezni, felsorolni,
nem is gyerekjáték:
mettől meddig három lépés
szekrény, asztal, ágy, szék.
Ez itt a kert, ez az utca.
Ez tér, ez a város.
Fehér holló, ferde torony.
Semmi nem szabályos?
Gyere vissza a kályhához.
Tervezz újra, másképp!
Aki mer, nyer: füttyörészve
hét tengeren átlép.

BÚTH EMÍLIA

A kemence körül

Ülünk a kemence körül
este, úgy nyolc óra körül,
nyelvünkre szó alig kerül,
csönd válaszolgat a csöndnek.
A percek némán eltűnnek,
helyettük újabbak jönnek,
sürgős a dolguk, úgy sietnek,
félhomályt szőnek az estnek.
Örülhetünk, hogy itt ülünk,
mit érne a tűz nélkülünk.
Falra vetül a tűz árnya,
rebben a sötétség szárnya.
Öreg kemencénk jó meleg,
gyomrában parázs szendereg.

FECSCKE CSABA